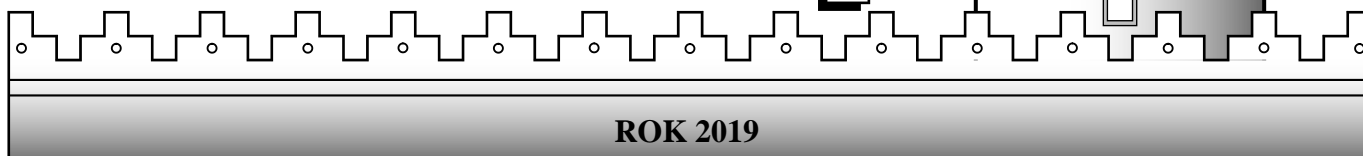

Modlitbový zápas

*„Na tvojich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi !“*

Is 62, 6 - 7

ČO MÁM ROBIŤ, ABY SOM ZÍSKAL VEČNÝ ŽIVOT?

V evanjeliu svätého Lukáša 10,25-37 čítame, ako učiteľ zákona prišiel k Pánovi Ježišovi a spýtal sa Ho, aby Ho vyskúšal: „Učiteľ, čo mám robiť, aby som bol dedičom večného života?“ Táto otázka sa týka každého z nás, pretože je to podstatná – kľúčová otázka nášho života. *Čo mám robiť, aby som získal večný život?* Učiteľ zákona dáva Ježišovi aktuálnu otázku, ale maskuje svoje pokrytectvo. Vo svojom srdci nie je úprimný.

ČO MÁM TEDA ROBIŤ, ABY SOM ZÍSKAL VEČNÝ ŽIVOT?

Čo mu Pán Ježiš vtedy odpovedal? Položil mu proti otázku: „A čo je napísané v Zákone? Ako tam čítaš?“ A on odpovedal dobre: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, zo všetkých svojich síl a z celej svojej mysle a svojho bližneho ako seba samého!“ A čo mu na to odvetil Pán Ježiš? „Správne si odpovedal. Toto rob a budeš žiť!“ Teda nefilozofuj, ale realizuj to!

A práve v tom je celý problém. Nebudeme spasení kvôli tomu, že sa načítame knižiek, že budeme mať krásne zážitky. Pán Ježiš nám jasne povedal, čo máme robiť: „Toto rob a budeš žiť večne!“ Teda máme milovať Boha a milovať svojho bližneho.

Nájďme si čas, aby sme si uvedomili realitu večného života. Čo je to ľudský život? V porovnaní s večnosťou je to chvíľa, moment. Aj keby sa človek dožil deväťdesiat rokov, je to krátky čas! Aj keby sme mali ten najdlhší život, urobili veľkú kariéru a ukazovali by nás každý deň na všetkých televíznych kanáloch, to všetko je márnosť. V hriechu, ani v kariére, ani v peniazoch šťastie nenájďme.

To pravé šťastie a pokoj do duše dáva sám Ježiš. On hovorí: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním.“ (Mt11,28) Teda musíme ísť za Ním, a nie filozofovať alebo to len vedieť. Ísť – znamená urobiť konkrétne kroky za Ježi-

šom. A prvým krokom je ten, o ktorom hovorí sám Pán Ježiš, že ak chceme ísť za Ním, musíme zaprieť sami seba. Máme sa zriecť ľži, ktorá je v nás, ktorá nás drží a tvorí jednotu s naším egoizmom.

Náš duch – to najhlbšie v nás, v každom človeku, či je to ateista alebo pohan, túži po Bohu. Človek sa proti tejto realite môže brániť, ako chce, no v hodine smrti to vyjde na povrch, ale už bude neskoro. Ak sa človek zjednotí s hriechom a celý život odmieta Pána Ježiša a Jeho tiché klopanie, nemôže si robiť ilúzie, že v poslednej hodine sa dokáže od hriechu oddeliť a bude spasený. Kde strom rastie, tam padne. Preto máme najskôr hľadať Božie kráľovstvo. Keď ho hľadáme a milujeme Boha celým srdcom, tak vlastne správne milujeme i sami seba.

Aký krátky je ľudský život! Večnosť, to nie je milión rokov, večnosť je bez konca. Nebo je šťastie a sláva, ktoré nikdy neskončia. No na druhej strane peklo je utrpenie a hanba, ktoré tiež nikdy neskončia.

ČO PRE SVOJU ŠTASTNÚ VEČNOSŤ ROBÍME MY?

Často by sme sa mohli skôr hanbiť! Keď nám niekto povie pravdu alebo nás pravdivo napomenie, urážame sa a nemôžeme kvôli tomu ani spať. Ale keď strácame Božie kráľovstvo a večné šťastie – ani si to nevšimneme, vôbec nás to nebolí. Prečo? Pretože v nás kraluje hriechom porušená prirodzenosť – kamenné srdce.

PANE JEŽIŠU, ČO MÁME ROBIŤ?

On odpovedá: „*Zapri sám seba, vezmi svoj kríž a pod' za mnou.*“ (porov. Mk 8,34) Musíme sa naučiť realizovať najprv prvý krok: zaprieť sám seba. To je pre nás veľmi potrebné. Bez toho nebudeme milovať Boha. Nestačí poznať Božie slovo, ale musíme ho realizovať, to znamená vteliť do svojho života. A prvým krokom je: „*Zapri sám seba!*“ Odriekni sa hriechu, lži, falošnej lásky a falošnej pravdy, ktorú si prijal za svoju, ktorá ťa ovládla a vedie na scestie! Potom vezmi svoj kríž a pod' za mnou.“

Keď milujem Boha, musím vedieť, prečo Ho milujem. Čo človek nepozná, to nemiluje. Musím si pravdivo uvedomiť: Boh ma stvoril. On mi dal zdravie, svetlo kresťanskej viery, dal mi nový život. Ježiš – Boh sa stal pre mňa človekom, vzal na seba môj hriech, bol ukrižovaný, zomrel za mňa a vstal z mŕtvych.

On to všetko urobil pre mňa! A čo ja robím pre Neho? A čo robím pre seba? Keď niečo robím pre Ježiša, tak to vlastne robím pre seba, pre svoje najvyššie dobro.

Na povzbudenie si človek môže pripomenúť svätých mučeníkov. Aj keď im hrozili zastrelením, umučeníím, oni sa Ježiša nezriekli a teraz sú v Božej sláve. Nie sú to len mučeníci, ktorí žili pred tisíce rokmi. Ako by sme my reagovali v ich situácii? Ako by si reagoval ty, ja? Buď Kristus alebo smrť! Volím smrť! Ježiša sa nezrieknem!

Diabol je ľstivý ako had. On pracuje často skryto a nie tak priamo ako tí, ktorí zabíjajú kresťanov. Diabol má inú taktiku – lož. Hriech prezentuje človeku ako pomoc.

Ukážme si to bližšie na príklade. Jedna povesť hovorí: *Raz proti sebe bojovali dvaja králi. Jeden zajaľ syna toho druhého a uvažoval, čo urobiť, aby sa svojmu protivníkovi pomstil. Tu jeden z kráľových radcov povedal: „Nezabi chlapca, ale dovoľ mu všetko, čo len bude chcieť. To bude najväčšia pomsta – nevychovaný syn.“ Potom, keď kráľov syn vyrástol, poslali ho späť domov. On po čase podrezal svojmu otcovi krk. Tak tragicky to dopadlo.*

A práve v dnešnej dobe mnohí hlásajú: „Dajte dieťaťu neobmedzenú slobodu, má predsa svoje práva!“ No v skutočnosti je to podvod... Ak má niekto práva, potom má i určité povinnosti. Dieťa treba vychovávať. Dobrá výchova je pre dieťa najväčší poklad, ktorý mu rodičia môžu dať.

Vráťme sa však opäť k evanjeliu.

Učiteľ zákona sa Ježiša spýtal: „*A kto je môj blížny?*“ Ježiš mu začal rozprávať podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi. Človeka, ktorý putoval do Jericha, zbojníci olúpili, zranili a on zomiera na ceste. Potom vidíme popri ňom prechádzať tri kategórie ľudí: najprv išiel okolo kňaz, potom levita (pomáhali starozákonným kňazom pri službe Bohu) a nakoniec Samaritán. Prvý aj druhý prešli okolo, ale nechali zraneného tak, nech zomrie. Posledný išiel okolo Samaritán. Samaritánmi Židia pohrdali (pre ich sčasti pohanský pôvod), ale práve on vzal raneného Žida, zanesol do hostinca a zaplatil zaň dva denáre.

Čo sú tie dva denáre? Jeden denár symbolizuje lásku k Bohu a druhý denár lásku k blížnemu. Učiteľ zákona sa opýtal Pána Ježiša: „*Čo mám robiť, aby som získal večný život?*“ „*Chod,*“ hovorí Ježiš, „*toto rob a budeš žiť.*“ A toto sa netýka len učiteľa zákona pred 2000 rokmi, ale týka sa to každého z nás.

Vaša redakcia

SVÄTÝ JOZEF, JA TI ĎAKUJEM!

Keď sa našej dcére narodilo štvrté dieťa, môj manžel dal ich rodine naše auto, lebo bolo väčšie a pre nich už teraz viac potrebné ako pre nás. Bol tam ale pokazený jeden bezpečnostný pás. Po čase sa manžel v tom aute viezol a zistil, že pás je stále nefunkčný, tak zavolať automechanikovi, či by sa na to mohol pozrieť. Ten po obhliadke skonštatoval, že pás sa nedá opraviť a že treba kúpiť nový. O pár dní bol u nás druhý zať a manžel mu o tom páse hovoril i o verdikte opravára. Zať sa chcel

ísť na to pozrieť. Manžel podotkol, aby sa nepreceňoval, že ten automechanik je skúsený. Ale išiel s ním k autu. Poprosila som sv. Jozefa, nech on ako hlava Svätej rodiny ide s nimi a nech si to vezme na starosť, aby tým bol oslávený Boh. Po chvíli prišli a manžel mi hovorí: „Predstav si, on to opravil.“ Odpovedám: „To nie on, ale svätý Jozef si požičal jeho ruky.“

Bola som veľmi povzbudená a z viacerých skúseností viem, že svätí v nebi sú neustále pripravení nám pomáhať, lenže my si často chceme vystačiť sami a potom bývame sklamaní.

Eva

MOJE OBAVY ZMENIL PÁN JEŽIŠ NA SÉRIU ZÁZRAKOV

Tento rok som bola rozhodnutá, že nepôjdem na žiadne duchovné cvičenia. Bola som z rôznych vecí zranená, sklamaná, proste na púšti. Keď sa ma niekto opýtal, či na niektoré pôjdem, povedala som, že nie, ale ak bude Pán Ježiš chcieť, nech ma na niektoré dotiahne.

Raz sa ma jedna sestra zo spoločenstva opýtala, či nejdem na 3. kurz jedných duchovných cvičení (DC). Hovorím, že neplánujem. A ona, že ide, nech sa deje, čo chce, jej to minulý rok pomohlo, ona ide aj tak. (Minulý rok som ju totiž povzbudila ja, aby išla, že jej pomôžem, že ju aj doveziem na stanicu do iného mesta...)

A od tej chvíle mi to začalo vrtať v hlave, či by som predsa len nešla. Termín mi v podstate vyhovoval, aj s ohľadom na moju prácu. Dokonca moje srdce bolo povzbudené tým, že ma niekto zavolať, aby som išla s ním. Pán

Ježiš začal na mne pracovať. Každý deň vo mne vzbudzoval väčšiu chuť ísť na DC. Zisťovala som si, ako kto pocestuje. Túto moju sestru mal odviezť teraz syn, iní pôjdu vlakom. Tak som im nakoniec povedala, že pôjdem s nimi, ak teda pôjdem, ale v ten deň mi zavolala táto moja sestra, že by sme mohli ísť len samé ženy autom, ak by som bola druhým šoférom, lebo ona si na celú cestu netrúfa. Už sa nedalo cúvnuť! Privolila som, lebo som v celej tej situácii videla Boží zásah. Pán Ježiš ma chcel mať na 3. kurze. Ale stále som mala isté obavy, ako sa vyspím, či to zvládnem, čo moje kolená, či nebude príliš teplo...

1. Zázrak – prišli sme na miesto DC s tým, že sestra odšoférovala celú cestu!!!

2. Počasie nám Pán Ježiš zariadil také, že nebolo viac ako 20-22°C, dokonca sme sa niekedy museli modliť aj vo svetoch, vôbec sme sa nepotili.

3. Bola som v spoločenstve ľudí, z ktorých som cítila lásku, nikto sa nad nikým nevyvyšoval, boli sme si rovní.

4. Po úvodných dvoch modlitebných dňoch, po pokání, svätej spovedi prišiel tretí deň a s ním – vyslobodenie. Na modlitbe mi Pán Ježiš ukázal, akým darom je Duch Svätý, a keď Dar dostávam, tak od Toho, ktorý ma má rád. A ja som sa stále pozerala len jedným smerom, že Pán mi niečo vzal. Naraz sa mi otvorili oči, aká som oklamaná, poviadaná rôznymi udalosťami, ľuďmi, vzťahmi, závislosťou na človeku, že žijem stále v strachu, že tam nejdem preto, lebo sa bojím, že sa nevydám, tam zasa preto, lebo niekto ma tam nemá rád..., že vlastne

nedôverujem Pánovi Ježišovi, že v čom to teraz vlastne žijem. Moje spútanie sa odkrylo v celej veľkosti.

Ľudia Boží, také vyslobodenie som už dávno nezažila! Toľko radosti prišlo do môjho srdca, toľko Božieho pokoja! Toľko slobody! Len som sa vyhrievala v láske Ducha Svätého. A po svedectve o tom, ako sa komu modlilo, mi toľko sestier preukázalo svoju úprimnú lásku, že ma naplnilo hlboké dojatie z toľkej Božej lásky.

5. Pán Ježiš nám daroval na DC ešte mnoho iných radostí, ktoré doplnili tú moju, a doslova ma preplnili.

Zázrak – nemala som problémy so spánkom! Aj keď som spala menej ako doma, bola som čerstvá na modlitbách, ani kolená ma neboleli.

6. Cesta späť – zázrak, iná sestra šoférovala auto opäť celú cestu! Ani vlastný manžel jej nechcel uveriť.

No môžete po takomto návale Božej lásky ešte nemilovať Pána Ježiša?!

Magduška

MILOŠŤ UŽ PRŠÍ

Na nedeľné popoludnie sme spolu s mojou kamarátkou Miškou naplánovali stretnutie rodín v prírode. Chystali sme sa pripraviť deťom hry na lúke spojené s duchovným programom a piesňami. Týždeň vopred sme všetkých pozvali, a zároveň sme všetkých poprosili, aby sme sa zjednotili na modlitbách za pekné počasie, lebo v prípade dažďa by sa náš zámer nemohol uskutočniť. V polovici týždňa som si uvedomila, že každý deň aspoň krátko pršalo a predpoveď na na-

sledujúce dni nevyzerala lepšie. Preto sme začali uvažovať o tom, že by sme mali vymyslieť náhradný program niekde pod strechou. Lenže potom sme si uvedomili, že sme svoje 2 až 8-ročné deti vyzývali, aby sa horlivo modlili za PEKNÉ počasie, a my sami v tomto základnom bode zlyhávame. Tak sme sa aj my mamičky modlili za pekné počasie.

V nedeľu ráno som zistila, že začína husto pršať. Trvalo to asi hodinu. Zostala som zaskočená, ale snažila som sa tú úzkosť v sebe potlačiť, veď predsa Pán sa postará. Išli sme na svätú omšu a znovu sme všetkých vyzvali, aby sme sa modlili ďalej, hoci to nevyzeralo dobre. Vonku bolo mokro. Stretnúť sme sa mali asi o 4 hodiny, ale verili sme, že terén obschne natoľko, aby sme mohli program pripraviť. Keď sme poobede vyšli na miesto, všade

bolo sucho a svietilo slnko, hoci oblaky sa stále zhluokovali a vyzeralo to opäť na dážď. Miška mi volala, že v meste, odkiaľ práve cestovala, leje ako z krhly, ale že sa nahlas modlí: „Pane, nebojím sa! Dôverujem ti!“

Na mieste stretnutia sme sa zišli v hojnom počte. Jeden otecko priviezol svoje deti a musel odísť domov. Program sa začal načas.

Po krátkom úvode a modlitbe začalo kvapkať. Chceli sme sa ísť schovať pod strechu, ale namiesto toho sme začali spievať pieseň, ktorú sme mali v pláne deti naučiť, „Milosť už prší“ a ďakovali sme Pánovi Ježišovi za tento slabý dážď. Hneď nato prestalo pršať, vyšlo slnko a akoby sa otvorilo nebo. Mohli sme sa pustiť do aktivít, ktoré sme mali pripravené. O hodinu a pol program skončil, dokonca sme deťom stihli opieť

špekačky. Až potom začalo husto pršať. No všetky deti boli už pri stole v chate. Keď dojedli, opäť prestalo pršať a ony sa rozbehli na lúku a do lesa. Na konci sme ešte zaspievali zopár piesní a pri našej hymne dňa (Milosť už prší) sme si uvedomovali, ako nás má Pán rád a že naozaj dnes Jeho milosti pršali z neba.

Po skončení programu si prišiel vyzdvihnúť svoje deti otecko, ktorý bol prekvapený, že u nás nepršalo, lebo všade inde lialo ako z krhly celý čas, kým sme my mali asi 4 hodinový program. Keď som si večer po modlitbe otvorila Bibliu, Pán nám potvrdil svoj zásah takto: „...a budete chváliť Pána svojho Boha, ktorý zaobchádzal s vami zázračne.“ (Joel 2,26)

Veronika

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Pisma alebo použiť modlitbové modely pre sviatenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútani

otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia iné tri

skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen stráže zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa ľosom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vrúcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyšlyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláza, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.

Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.